

18&19 December 2013, Tabriz, Iran

تحلیل سیالیت فضایی در معماری اسلامی ایرانی

محمد فیروزیان

دانشجوی کارشناسی ارشد معماری

دانشگاه هنر اصفهان

ایران، مازندران، ساری، بلوار خزرآباد، فیروزکنده علیا،
پلاک 358

09359913317

firoozian.mohammad@yahoo.com

چکیده :

فضاهای معماری با درک ما از فضا شکل می گیرند. حال این فضا می تواند با چشم حس شود یا با لامسه و گاهی با دیگر احساسات. فضا می تواند از ایستایی و سکون محض به پویایی و شناوری خالص از نوعی به نوع دیگر بدل شود. فضا برای اینکه آزاد شود می بایست دائماً بسط پیدا کند، بسط هایی از جنس خود یا از جنس چشم انداز. چنین است رفتار معماری ایران با فضا. تفکر ایرانی همواره به دنبال حرکت از ماده به روح (آزادی فضا) بوده است و این تفکر تأثیر بسیار زیادی بر سیر تحول فضا در معماری ایران داشته است. آزادی، شکستن مرز و محدودیت مدل قبلی به انگیزه ی ایجاد مرز و محدودیت مدل تازه است، که آن مرز تازه نمی تواند تکراری باشد، چون در آن صورت مرزی شکسته نشده و محدودیتی برداشته نشده است و ساختاری هم تغییر نیافته است. این چنین معماری این سرزمین هر روز به سمت جلو در راه رسیدن به آزادی فضا حرکت کرده است. و با شکستن مرزهای قدیم مرزهای جدیدی را ایجاد کرده اند. و این حرکت رو به جلو در معماری معاصر به توقف تبدیل شده است. این بررسی تحلیلی به گونه ای متفاوت فضا های